

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXV. — Wydana i rozestana dnia 31. października 1901.

Treść: *M* 168. Rozporządzenie, zawierające czwarty dodatek do przepisu, dotyczącego się wykonania II. rozdziału ustawy z dnia 25. października 1896.

168.

Czwarty dodatek

do przepisu, dotyczącego się wykonania II. rozdziału ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich.

(Ogłoszony rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 24. października 1901.)

Wstęp do artykułu 16 brzmieć ma od teraz, jak następuje:

„Jako przychody tego rodzaju wymienia ustawa:

a)“

Artykuł 16, I, l. 1, ustęp 3, ma od teraz brzmieć, jak następuje:

„Z tej samej przyczyny należałoby uważać za niepoliczalną pożyczkę wydatkową także tę kwotę równoważnika należności, uiszczanego od majątku nieruchomego, jaka wypadłaby na wartość tego majątku w tym razie, gdyby się na uwagę wzięło wyłącznie tylko intryty czyste w §. 95, lit. b) wzmiankowane; atoli ze względu na to, że obliczanie tej kwoty w bardzo wielu przypadkach byłoby zanadto zawiłe, pozwala się od teraz równoważnik należności uważać za pożyczkę wydatkową w całości potrącalną.“

Artykuł 16, II., zostaje uchylony.

W artykule 18, lit. b), ustęp 2 należy na końcu zamiast: „Nie kwalifikują się do potrącenia,

a względnie nie mogą być wyłączone z podstawy opodatkowania także te kwoty, które przypadają na korzyść przedsiębiorstwa z powodu, iż wylosowane zapisy długu albo też kupony na odsetki i dywidendy za późno przedstawiono do wypłaty“

od teraz umieścić:

„Naodwrot jako zysk przedsiębiorstwa opodatkować należy te kwoty, które w skutek spóźnionego przedstawienia do wypłaty wylosowanych listów zastawnych, obligacji gminnych itd., jakoteż kuponów na odsetki od tych papierów, przypadają na rzecz przedsiębiorstwa; natomiast zyski, płynące z przedawnienia kuponów na odsetki i dywidendy od wzmiankowanych papierów wartościowych, mają być w myśl orzeczenia c. k. Trybunału administracyjnego wolne od podatku.“

Artykuł 19, ustęp 2 ma od teraz brzmieć, jak następuje:

„Celem tego postanowienia ustawy jest wliczanie odsetek od kapitału zakładowego w podstawę opodatkowania; które kapitały doliczone być mają do kapitału zakładowego, osądzić należy w każdym przypadku z osobna według zachodzących okoliczności, szczególnie zaś według tego, w jaki sposób i jak długo dotyczącego kapitału w przedsiębiorstwie używano. Ustawa wymienia w tym względzie z jednej strony takie formy pożyczek, z których można wnioskować, że należą do kapitału zakładowego (obligacje pierwszeństwa, udziałowe zapisy długu itd.), z drugiej zaś strony takie, o których tego przypuszczać nie można (listy zastawne, obligacje

gminne, które należy uważać za równoznaczne z asygnatami amelioracyjnymi i obligacjami kolei żelaznych). Kapitały, pożyczone za zabezpieczeniem hipotecznym, uważane będą za części kapitału zakładowego w takim razie, jeżeli zaciągnięte zostały w celu nabycia lub w celu rozszerzenia przedsiębiorstwa i spłacane być mają albo w ratach, rozłożonych na dłuższy okres czasu, albo też przeznaczone są w ogóle do stałego użycia w przedsięwzię-

stwie. natomiast kapitały, pożyczone bez zabezpieczenia hipotecznego, należy tylko w szczególnych, wyjątkowych przypadkach doliczać do kapitału zakładowego.“

W artykule 19, ustępy 4 i 5 mają być wykresłone.

Böhm r. w.